

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 kwietnia 1976 r.

w sprawie niektórych podatków i opłat terenowych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 45, poz. 229), art. 5 ust. 2, art. 27 ust. 2, art. 55 ust. 2, art. 92 i art. 123 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami), art. 10 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 5 ust. 3 ustawy o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Właściciele (współwłaściciele), posiadacze i użytkownicy nieruchomości, jak również osoby wymienione w § 10 ust. 2, obowiązani są sporządzać corocznie na ustalonych formularzach wykazy nieruchomości według

stanu na dzień 31 grudnia roku ubiegłego, a w odniesieniu do nieruchomości zajętych w całości przez właściciela oraz gruntów, co do których nie nastąpiły żadne zmiany w stosunku do danych podanych w ostatnio złożonym wykazie nieruchomości, mające wpływ na zmianę wysokości podatku — oświadczenie stwierdzające stan dotychczasowy.

2. Obowiązek sporządzania wykazów nieruchomości dotyczy nieruchomości podlegających opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości oraz nieruchomości zwolnionych od tego podatku, w których znajdują się lokale podlegające opodatkowaniu podatkiem od lokali.

3. Wykazy nieruchomości położonych w miastach sporządza się w dwóch egzemplarzach, a położonych w pozostałych miejscowościach — w jednym egzemplarzu; oświadczenie sporządza się w jednym egzemplarzu.

4. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał w ciągu roku, wykaz nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, powinien być złożony w terminie jednego miesiąca od powstania tego obowiązku.

5. Osoby wymienione w ust. 1 obowiązane są corocznie doręczać do wypełnienia w celach podatkowych druki kart ewidencyjnych zamieszkałym w nieruchomości osobom:

- 1) prowadzącym na własny rachunek działalność handlową, rzemieślniczą lub usługową,
- 2) w wieku ponad 18 lat, nie mającym źródeł przychodów znanych sporządzającemu wykaz nieruchomości (z wyjątkiem uczącej się młodzieży),
- 3) będącym obywatelami polskimi, a zatrudnionym w przedstawicielstwach dyplomatycznych i urzędach konsularnych państw obcych na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, oraz innym osobom, które same obowiązane są do obliczania i wpłacania podatku od wynagrodzeń, stosownie do przepisów art. 17 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami).

6. Osoby wymienione w ust. 5 pkt 1—3 są obowiązane do wypełnienia karty ewidencyjnej według stanu na dzień 31 grudnia ubiegłego roku i do jej zwrotu osobie doręczającej w terminie 3 dni od daty doręczenia.

7. Wypełniona karta ewidencyjna powinna być poświadczona przez osoby wymienione w ust. 1.

8. Osoby, o których mowa w ust. 1, dostarczają wykazy nieruchomości (oświadczenia) oraz wypełnione karty ewidencyjne łącznie z wykazem osób, które nie zwróciły wypełnionych kart ewidencyjnych, w terminie do dnia 31 stycznia roku podatkowego, właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego, zwanemu dalej „terenowym organem”.

9. Terenowe organy mogą zwalniać wszystkie lub niektóre kategorie osób, we wszystkich lub w określonych miejscowościach, od obowiązku corocznego sporządzania wykazów nieruchomości.

§ 2. Podatnicy podatku od nieruchomości obowiązani są wpłacać na rachunek budżetu właściwej rady narodowej stopnia podstawowego bez wezwania terenowego organu miesięczne zaliczki na ten podatek w następującej wysokości:

- 1) podatnicy będący jednostkami gospodarki społecznej, gdy podstawę opodatkowania stanowi wyłącznie czynsz — w wysokości podatku przypadającego od czynszu za miesiąc ubiegły,
- 2) podatnicy będący jednostkami gospodarki społecznej, gdy podstawę opodatkowania stanowi pełna wartość budynku będąca podstawą amortyzacji, oraz pozostali podatnicy — w wysokości $\frac{1}{12}$ podatku za rok ubiegły; do czasu doręczenia decyzji ustalającej podatek za rok ubiegły podatnicy ci uszczęniają zaliczki w wysokości $\frac{1}{12}$ sumy zaliczek ustalonych za rok ubiegły.

§ 3. Jeżeli obowiązek podatkowy powstał w ciągu roku, podatnicy są obowiązani wpłacać zaliczki na podatek od nieruchomości:

- 1) jeżeli podstawę opodatkowania stanowi pełna wartość budynku będąca podstawą amortyzacji — w wysokości $\frac{1}{12}$ podatku przypadającego od tej wartości,
- 2) jeżeli podstawę opodatkowania stanowi czynsz — w wysokości podatku przypadającego od czynszu za miesiąc ubiegły,
- 3) jeżeli podstawę opodatkowania stanowi powierzchnia budynków lub gruntu — w wysokości $\frac{1}{12}$ podatku, jaki należałby się za bieżący rok podatkowy według stawek kwotowych.

§ 4. Zaliczki płatne są w następujących terminach:

- 1) przez podatników, o których mowa w § 2 pkt 1 — do dnia 15 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły,
- 2) przez pozostałych podatników:
 - a) jeżeli kwota zaliczki miesięcznej przekracza 200 zł — do dnia 15 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły,
 - b) jeżeli kwota zaliczki miesięcznej nie przekracza 200 zł — kwartalnie do dnia 15 następnego miesiąca po upływie każdego kwartału,
 - c) jeżeli suma zaliczek miesięcznych za cały rok nie przekracza 200 zł — jednorazowo w terminie do dnia 15 czerwca roku podatkowego.

§ 5. Jeżeli w ciągu roku nastąpiły zmiany powodujące obniżenie lub podwyższenie podstawy opodatkowania albo zmianę stawki podatku, podatnicy, o których mowa w § 2 pkt 2, są obowiązani zawiadomić o tych zmianach terenowy organ w terminie miesięcznym od ich powstania. Na podstawie tych zawiadomień lub z urzędu terenowy organ zmienia wysokość zaliczek poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaszły takie zmiany.

§ 6. Zleca się zarządom budynków mieszkalnych rad narodowych oraz spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego dokonywanie wymiaru (obliczania) i poboru podatku od lokali w budynkach przez nich administrowanych.

§ 7. Zleca się organom kwaterunkowym Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz przedsiębiorstwom podległym Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych dokonywanie wymiaru (obliczania) i poboru podatku od lokali w budynkach (lokalach) administrowanych przez te organy i przedsiębiorstwa.

§ 8. Jednostki wymienione w § 6 i 7 są obowiązane składać terenowym organom za okresy półroczne w terminie do dnia 20 stycznia i 20 lipca każdego roku deklaracje o wysokości wymierzonego i pobranego podatku od lokali w kwotach globalnych ze wszystkich budynków i lokali przez nich administrowanych.

§ 9. Jednostki wymienione w § 7 są obowiązane wpłacać pobrany podatek od lokali na rachunek budżetu właściwej rady narodowej stopnia podstawowego raz na kwartał w terminie do dnia 20 następnego miesiąca po upływie kwartału i zawiadamiać jednocześnie terenowy organ o dokonanej wpłacie. W miastach, w których został utworzony fundusz miejski, zarządy budynków mieszkalnych oraz jednostki wymienione w § 7 są obowiązane wpłacać pobrany podatek od lokali na rachunek tego funduszu w terminie określonym w zdaniu poprzednim.

§ 10. 1. Zleca się pobór w drodze inkasa podatku od lokali jednostkom gospodarki społecznej oraz innym osobom będącym właścicielami (współwłaścicielami), posiadaczami lub użytkownikami nieruchomości, zwanym dalej „inkasentami podatku od lokali”.

2. Jeżeli osoby wymienione w ust. 1 nie sprawują zarządu nieruchomości osobicie lub przez wyznaczonego pełnomocnika (administratora) albo zachodzą inne uzasadnione przyczyny, terenowy organ wyznacza osobę, która będzie spełniać obowiązki inkasenta podatku od lokali.

§ 11. Podatek od lokali pobiera się wyłącznie przez inkasentów tego podatku, chyba że chodzi o pobór zaległości w drodze egzekucji administracyjnej.

§ 12. 1. Inkasentom podatku od lokali przyznaje się za pobór podatku od lokali wynagrodzenie w wysokości 3% zainkasowanych kwot podatku, nie więcej jednak niż 200 zł miesięcznie od jednej nieruchomości, a przy większej liczbie nieruchomości — nie więcej niż 500 zł miesięcznie łącznie od wszystkich nieruchomości.

2. Wynagrodzenie określone w ust. 1 nie przysługuje w wypadku, gdy inkasentem podatku od lokali jest właściciel nieruchomości, zajmujący wszystkie lokale we własnym budynku.

§ 13. Jednostki gospodarki uspołecznionej oraz osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej są obowiązane ustanowić osoby, działające w ich imieniu w sprawach inkasa podatku od lokali, odpowiedzialne za prawidłowy pobór w drodze inkasa tego podatku, jak również za terminowe wpłacanie pobranego podatku na rachunek budżetu właściwej rady narodowej stopnia podstawowego i zgłosić terenowemu organowi imiona, nazwiska i adresy tych osób. Zgłoszeń należy dokonywać w terminie przewidzianym dla dokonania pierwszej wpłaty podatku, a następnie — w terminie dwutygodniowym od daty każdej zmiany osoby odpowiedzialnej.

§ 14. 1. Terenowy organ doręcza inkasentom podatku od lokali wykazy nieruchomości zawierające ustalone dla poszczególnych podatników kwoty podatku od lokali. Doręczenie tych wykazów zastępuje bezpośrednio doręczenie decyzji podatnikom.

2. Inkasent podatku od lokali obowiązany jest najpóźniej w terminie trzydniowym od otrzymania wykazu, o którym mowa w ust. 1, zawiadomić podatników o wysokości należnego od nich podatku. Zawiadomienie to może być również dokonywane przez umieszczanie wykazu nieruchomości na tablicy ogłoszeń. Dzień zawiadomienia podatnika uważa się za dzień doręczenia decyzji o wymiarze podatku.

3. Inkasent podatku od lokali jest obowiązany w terminie tygodniowym zawiadomić na piśmie terenowy organ o dniu zawiadomienia podatników o wysokości należnego od nich podatku.

§ 15. 1. Inkasent podatku od lokali obowiązany jest prowadzić dla każdej nieruchomości według ustalonego wzoru kwitariusz i karty kontowe dla poszczególnych podatników, chyba że jest jedynym podatnikiem tego podatku w nieruchomości.

2. Zwalnia się inkasentów będących jednostkami gospodarki uspołecznionej od obowiązku prowadzenia kwitariusza i kart kontowych pod warunkiem, że jednostki te będą księgować należności z tytułu podatku od lokali w sposób, który umożliwi terenowemu organowi przeprowadzenie kontroli poboru tego podatku oraz dokonywanie rozliczeń z poszczególnymi podatnikami oraz z terenowym organem.

§ 16. 1. Kwitariusz powinien obejmować wszelkiego rodzaju wpłaty dokonane przez osoby zajmujące lokale (najemców, użytkowników), a w szczególności z tytułu czynszu, świadczeń oraz podatku od lokali, niezależnie od tego, czy wpłaty zostały dokonane bezpośrednio do rąk inkasenta, czy też na jego rachunek za pośrednictwem banku lub poczty. Wpłat dokonanych do depozytu sądowego na rzecz wynajmującego nie uważa się za wpłaty na rachunek inkasenta.

2. Wpłat podatku od lokali należy dokonywać do rąk lub na rachunek inkasenta.

§ 17. 1. Należny podatek od lokali inkasent pobiera równocześnie z czynszem.

2. W razie częściowej wpłaty czynszu inkasent pobiera na poczet podatku od lokali taką część podatku, jaka odpowiada stosunkowi kwoty wpłaconej na poczet czynszu do kwoty miesięcznego czynszu. Na żądanie wpłacającego inkasent pobiera wyższe kwoty podatków.

3. Jeżeli inkasent nie otrzymuje czynszu, powinien on pobierać ustalone miesięczne kwoty podatku od lokali w terminie do dnia 10 każdego miesiąca.

§ 18. 1. Do czasu otrzymania od terenowego organu wykazu nieruchomości ustalającego na dany rok podatkowy kwoty podatku od lokali dla poszczególnych podatników — inkasent podatku od lokali pobiera podatek w kwotach miesięcznych ustalonych dla danego podatnika za rok ubiegły.

2. Jeżeli podatek pobrano w kwocie niższej od wynikającej z wykazu, o którym mowa w ust. 1, różnicę należy pobrać przy najbliższej wpłacie podatku.

§ 19. 1. Pobrane kwoty podatku od lokali inkasent wpłaca na rachunek budżetu właściwej rady narodowej stopnia podstawowego raz na miesiąc w terminie do dnia 12 każdego miesiąca, składając jednocześnie deklarację o wysokości wpłaconej kwoty. Jeżeli jednak kwota zainkasowanego podatku przekroczy 1.000 zł, całą zainkasowaną kwotę należy wpłacić w dniu, w którym zainkasowana kwota przekroczyła 1.000 zł, lub w dniu następnym.

2. Przy dokonywaniu wpłaty, o której mowa w ust. 1, inkasent potrąca od zainkasowanej sumy podatku przypadającą mu kwotę wynagrodzenia (§ 12 ust. 1).

§ 20. 1. Inkasent podatku od lokali jest obowiązany po upływie każdego kwartału sporządzać w dwóch egzemplarzach wykaz zaległości z tytułu podatku od lokali według ustalonego wzoru; jeden egzemplarz wykazu inkasent przesyła (składa) w terminie do dnia 20 następnego miesiąca po upływie kwartału terenowemu organowi. Wykazem obejmuje się wszystkie zaległości podatników na dzień jego sporządzenia bez względu na okres, którego zaległość dotyczy, oraz bez względu na to, czy zaległość została już podana w poprzednich wykazach.

2. Terenowy organ może żądać od inkasenta sporządzenia i przesyłania (składania) wykazu, o którym mowa w ust. 1, do dnia 20 każdego miesiąca.

§ 21. 1. Terenowy organ przesyła inkasentowi wszelkie decyzje dotyczące zmiany wysokości podatku i osoby podatnika. Zmiany wynikające z tych decyzji inkasent odnotowuje w wykazie nieruchomości i w kartach kontowych podatników, a o treści decyzji zawiadamia podatników za pisemnym potwierdzeniem przyjęcia decyzji do wiadomości. Przepisy § 14 stosuje się odpowiednio.

2. W razie pobrania podatku w drodze egzekucji lub wpłaty przez podatnika bezpośrednio na rachunek budżetu właściwej rady narodowej stopnia podstawowego terenowy organ zawiadamia inkasenta o pobranych kwotach podatku. Na podstawie tego zawiadomienia inkasent dokonuje odpowiednich zapisów na karcie kontowej prowadzonej dla podatnika. W tych wypadkach inkasentowi nie przysługuje wynagrodzenie za inkaso.

§ 22. 1. Inkasent podatku od lokali jest obowiązany przechowywać wszelkie dokumenty związane z inkasem podatku od lokali przez okres dziesięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku.

2. W razie zmiany osoby inkasenta lub osoby odpowiedzialnej za pobór podatku osoby te obowiązane są przekazać następcy dokumenty, o których mowa w ust. 1. Przekazanie dokumentów następuje protokolarnie. Protokół sporządza się w 3 egzemplarzach, przy czym nowy inkasent doręcza jeden egzemplarz protokołu terenowemu organowi.

§ 23. 1. Zleca się pobór w drodze inkasa opłaty klimatycznej:

- 1) od osób przebywających w hotelach, pensjonatach, domach wypoczynkowych, schroniskach, obazowiskach turystycznych i podobnych zakładach, zwanych dalej „zakładami” — kierownikom tych zakładów lub wskazanym przez nich pracownikom,

- 2) od osób przebywających w sanatoriach prowadzonych przez państwowe przedsiębiorstwa uzdrowiskowe — kierownikom biur usług tych przedsiębiorstw lub wskazanym przez nich pracownikom,
- 3) od osób innych niż wymienione w pkt 1 i 2, przebywających na terenach:
 - a) wsi — sołtysom,
 - b) miast — wskazanym przez prezydenta lub naczelnika miasta pracownikom urzędu tego miasta.

2. Terenowe organy mogą zawierać na zasadach określonych w rozporządzeniu indywidualne umowy zlecenia inkasa opłaty klimatycznej od osób określonych w ust. 1 pkt 3, jeżeli ze względu na miejscowe warunki taki sposób poboru byłby sprawniejszy.

3. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 kierownik zakładu lub biura usług obowiązany jest zgłosić niezwłocznie terenowemu organowi pracowników upoważnionych do poboru opłaty klimatycznej, podając ich imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania.

§ 24. 1. Inkasenci wymienieni w § 23 pobierają opłatę klimatyczną w wysokości określonej w uchwale właściwej rady narodowej za taką liczbę dni pobytu, jaką podaje zgłaszający się na pobyt czasowy. W razie przedłużenia pobytu opłatę za dalsze dni pobiera się przy przedłużaniu pobytu.

2. W razie niemożności pobrania opłaty klimatycznej albo pobrania jej za niepełny okres pobytu inkasent obowiązany jest zawiadomić o tym niezwłocznie terenowy organ, podając w zawiadomieniu miejsce czasowego pobytu osoby zobowiązanej do uiszczenia opłaty, miejsce jej stałego zamieszkania oraz kwotę należnej opłaty.

§ 25. Za pobór opłaty klimatycznej terenowy organ przyznaje inkasentowi wynagrodzenie w wysokości od 3% do 5% sumy zainkasowanej opłaty.

§ 26. 1. Inkasenci wydają pokwitowanie na każdą pobraną kwotę opłaty klimatycznej według wzoru ustalonego w przepisach o rachunkowości budżetowej.

2. Pobrane kwoty opłaty klimatycznej inkasent przekazuje na rachunek budżetu właściwej rady narodowej stopnia podstawowego raz w miesiącu, w terminie do dnia 5 następnego miesiąca; w razie gdy zainkasowana kwota opłaty przekroczy 1.000 zł, inkasent obowiązany jest przekazać ją w dniu następnym po dniu, w którym zainkasowana kwota przekroczyła 1.000 złotych.

3. Z zainkasowanej kwoty opłaty klimatycznej inkasent przy jej przekazywaniu potrąca przypadającą mu kwotę wynagrodzenia.

§ 27. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 25, zwalnia się od podatku od wynagrodzeń.

§ 28. 1. Wysokość zaliczek na podatek od nieruchomości płatnych w 1976 r. od budynków lub ich części zajętych przez właścicieli nieruchomości oraz od gruntów ustala terenowe organy w wysokości $\frac{1}{12}$ podatku należnego za ten rok przy zastosowaniu właściwych stawek kwotowych od powierzchni budynków lub gruntu.

2. Zaliczki na podatek od nieruchomości należne za rok 1976 od podatników opłacających na terenie miast zobowiązanie pieniężne opłaca się w terminie płatności rat tego zobowiązania.

§ 29. Tracą moc:

- 1) § 17—20 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 lutego 1962 r. w sprawie zaliczek na podatki (Dz. U. z 1962 r. Nr 15, poz. 66 i z 1968 r. Nr 40, poz. 284),
- 2) § 3—5, 13—15, 35—44 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 marca 1963 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 12, poz. 67, z 1968 r. Nr 46, poz. 337, z 1971 r. Nr 34, poz. 301 i z 1972 r. Nr 54, poz. 359),
- 3) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26 lipca 1965 r. w sprawie poboru opłaty uzdrowiskowej (Dz. U. Nr 34, poz. 220),
- 4) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1951 r. o obowiązku ustanawiania i zgłaszania organom finansowym przez władze i urzędy państwowe oraz podmioty gospodarki społecznej osób działających w ich imieniu i odpowiedzialnych za prawidłowy pobór w drodze inkasa podatku od lokali oraz za terminowe wpłacanie pobranego podatku na rachunek właściwego organu finansowego (Monitor Polski Nr A-5, poz. 66),
- 5) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 listopada 1972 r. w sprawie wymiaru i poboru podatku od lokali w budynkach pozostających w zarządzie lub administracji niektórych jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 57, poz. 306).

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*